

Arrest

nr. 129 044 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X,
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige
kinderen X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van
Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X en X, op 18 mei 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 6 april 2012 tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing, genomen in hoofde van verzoekster, luidt als volgt:

“(…)

De vervoegde vreemdeling bewijst niet voldoende dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in §5, Art 10 VW. Om in zijn eigen behoeften en deze van haar

familieleden te voorzien, teneinde deze laatsten niet ten laste van de openbare overheden zouden vallen.

Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14§1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

De echtgenoot geniet sedert 01.03.2010 onafgebroken leefloon.”

In hoofde van de drie minderjarige kinderen worden identieke beslissingen genomen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en van “art. 10 en 11” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Zij zet het middel als volgt uiteen:

“Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (M, 12 september 1991) en schending van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen en van art. 10 en 11 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Terwijl de wetgeving m.b.t. de motivering er strekt toe de formele motivering als een substantiële vormvereiste op te leggen. Dat de wetgever duidelijk de bedoeling had om de formele motivering als een substantieel vormvoorschrift op te leggen, zonder mogelijkheid deze motiveringsvereiste vervangen te zien door deze of gene motivering die de rechtsonderhorige wel op één of andere wijze bekend zou zijn.

Dat ook het vereiste van motivering, zoals omschreven in andere bronnen van het recht is geschonden (LAMBRECHTS, W., *Geschillen van bestuur*, Kluwer, Antwerpen, 1988, p. 69-70, en verwijzingen). Dat ook hier betreft het een substantiële vormvereiste (R.v.St, nr. 31.882, dd. 1 februari 1989).

Dat de beslissing zelf niet voldoet aan de motiveringsvereiste omschreven in de formele motiveringswet en in andere rechtsbronnen (Arbeidshof Gent, 14 december 1994, R.W., 1995-96, 49). Dat de formele motiveringswet niet alléén een waarborg voor de burger die alzo vermag duidelijk kennis te nemen van al de elementen welke aan de basis liggen van de beslissing en van de draagwijdte ervan is (RvSt, N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; RvSt, Smets-Jet, nr. 41.884, 4 februari 1993, A.P.M.. 1993.43; RvSt, Scheire, 40.739, 13 oktober 1992; en RvSt. Verschaffel, m. 40.389, 10 november 1992; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives' J T 1991 737- cfr' Verslag, Senaat, (bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/3,16) maar ook een waarborg voor de goede werking van het gerechtelijk apparaat is (RvSt., A.S.B.L. Environnement et Patrimoine écusinoir, nr. 44.847 dd. 9 november 1993; RvSt., N.V. Hoeve, nr. 45.623, dd. 30 december 1993; LAGASSE, D., 'La loi du 29 juillet 1991 relative a la motivation formelle des actes administratives', JJ11991, 737- Advies RvSt dd 21 987' Senaat'(bijzondere zitting 1988) 1990-91, nr. 215/2,6; RvSt., Damilot, 41.281, 4 december 1992, Cfr. RvSt, Warnants, nr. 21.635, 3 december 1981).

In de bestreden beslissing heeft de F O D BINNENLANDSE ZAKEN, Dienst Vreemdelingenzaken gesteld dat zij niet meer voldoet aan art. 10 § 5 van de Wet van 15 december 1980. Dat dit artikel stelt : 5° de vreemdeling die door middel van een wettelijk geregistreerd partnerschap verbonden is met een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen, evenals de kinderen van deze partner, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover hij over het recht van bewaring beschikt en de kinderen te zijnen laste zijn en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben.

De in het eerste lid vermelde partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden. Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken op legale wijze in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of

elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon; '

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek.

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen. De minimumleeftijd van de partners wordt teruggebracht tot achttien jaar, wanneer zij het bewijs leveren dat zij, voor de aankomst van de vreemdeling die vervoegd wordt in het Rijk, reeds ten minste een jaar samengewoond hebben;

Dat mijn verzoekster en haar kinderen hieraan voldoen.

Dat wat betreft de financiële voorwaarden betreft, deze niet van toepassing zijn op de kinderen art 10 Vreemdelingenwet stelt :

'§ 2 De in § 1, eerste lid, 2° en 3° bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat ze beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en om te voorkomen dat ze ten laste van de openbare overheden vallen.

De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden. De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.'

Dat trouwens mijn verzoekster cursussen volgt, ingeschreven is bij V.D.A.B. en dat de kinderen voltijds dagonderwijs volgen."

2.2. De motieven van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in die beslissingen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster geeft slechts een theoretisch betoog en poneert boudweg dat de bestreden beslissingen niet voldoen, maar maakt op geen enkele manier duidelijk op welk punt de motieven haar niet in staat zouden stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Dit middelonderdeel kan dan ook niet worden aangenomen.

2.3. Luidens artikel 39/78 juncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618). Waar verzoekster de schending aanvoert van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, duidt zij niet aan welke bepaling van deze overeenkomst zij geschonden acht. Dit onderdeel van het enig middel is daarom onontvankelijk.

2.4. Verzoekster en haar kinderen kregen hun verblijfsrecht op grond van de gezinshereniging met haar echtgenoot, een in België erkende vluchteling. Artikel 10, § 1, 4° is dus van toepassing:

“§1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

[...]

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben, of indien het familieleden betreft van een vreemdeling die erkend is als vluchteling of die de subsidiaire bescherming geniet :

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

- hun kinderen, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn;

- de kinderen van de vreemdeling die vervoegd wordt, van diens echtgenoot of van de geregistreerde partner bedoeld in het eerste streepje, die met hen komen samenleven alvorens zij de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt en alleenstaand zijn, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en de kinderen ten laste zijn van hem of diens echtgenoot of deze geregistreerde partner en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven.”

In de tweede paragraaf, derde lid van artikel 10 van de Vreemdelingenwet wordt gesteld dat de vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, het bewijs moet aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt, beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.

Artikel 11, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het rijk niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven indien de betrokkene niet meer voldoet aan één van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden.

Verzoekster voert in eerste instantie aan dat zij en haar kinderen wel degelijk nog voldoen aan de vereiste voorwaarden, maar gaat daarmee volledig voorbij aan het gegeven dat door de verwerende partij in de bestreden beslissing heeft vastgesteld dat de vervoegde vreemdeling sedert 1 maart 2012 onafgebroken OCMW-leefloon geniet. Tegen deze vaststelling brengt zij geen enkel concreet argument aan.

Verder, waar verzoekster stelt dat de financiële voorwaarden niet van toepassing zijn op de kinderen, dient te worden vastgesteld dat verzoekster en de kinderen, zoals reeds gesteld, vallen onder het 4° van artikel 10, § 1 van de Vreemdelingenwet. De voorwaarde aangaande het beschikken over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, zo wordt verder bepaald in paragraaf 2, derde lid, is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de kinderen. Aangezien de gezinshereniger zich in casu liet vervoegen door zijn echtgenote en hun kinderen, en dus niet “enkel” door de kinderen, is deze uitzondering niet van toepassing.

Verder valt niet in te zien op welke wijze het feit dat verzoekster cursussen volgt, is ingeschreven bij de VDAB en de kinderen voltijds dagonderwijs volgen, afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissingen aangaande het gebrek aan de wettelijk vereiste inkomsten van de gezinshereniger, die overigens geen bevel om het grondgebied te verlaten in zich houdt

Verzoekster toont derhalve niet aan dat de verwerende partij op onwettige wijze tot de conclusie is gekomen dat niet voldoende wordt bewezen dat haar echtgenoot beschikt over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 van artikel 10 om in zijn eigen behoeften en deze van zijn familieleden te voorzien, teneinde dat deze laatsten niet ten laste van de openbare overheden zouden vallen.

2.5. Waar verzoekster hangende het geding nog stukken -in het bijzonder een deeltijdse arbeidsovereenkomst van haar echtgenoot, daterend van 16 augustus 2012- voorlegt, dient erop te worden gewezen dat die uiteraard niet voorlag op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissingen, ongeveer vier maanden voordien. Dit element kan niet voor de eerste keer worden ingeroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hij zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

2.6. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS